

бира ся, че отъ Хындо-Европейскъ-тъ фамилиѣ едно по друго ся лжчили и дѣлили новы колѣна, като дѣца отъ бащѣ си, та подвѣждали новы родове, а пакъ тѣи отъ своиѣ странѣ като ся расплодили, отвѣдили отъ себе другы новы родове. Така най-напрѣдъ види ся да ся отдвоили отъ едиѣ странѣ Литовщина-та и Нѣмщина-та, и отъ другѣ странѣ Еллиница-та и Латинщина-та отъ Хындо-Европейскъ-тъ фамилиѣ. По-послѣ ся отдѣлила Нѣмщина-та та Литовщина-та останѣла за много врѣмя да живѣе задружно съ Словенщина-тъ, като роднина, доклѣ само-то врѣмя расчекнѣло и тѣхъ на два главны клона. И словенщина-та за много врѣмя не останѣла съвкупна, а ся подѣлила на много народы съ много языцы и нарѣчія, сродны помежду си. Така словенскый языкъ днесъ не е единъ сѣщый у всякой словенскый народъ, а ся расстила на много нарѣчія. Най-напрѣдъ пустилъ двѣ главны стѣбла: *Южно-Источно* и *Западно*. Южно-Источно-то отъ своиѣ странѣ пустило клонѣ: *руссскый* (съ нарѣчія: Великорусско, Малорусско и Бѣлорусско) *Българскый* и *Хрѣвашо-Сръбско-Словинскый*. *Западно-шо* Словенско стѣбло ся расстлало на клонѣ: *Чесскый, полскый* и *Лужицко-Сръбскый*, заедно съ клончѣта на загынѣлы-ты крайлабескы Словены. При това расклонѣнѣ ако прибавимъ и частны-ты нарѣчія нѣ щемъ имамы за язычно-то словенско дръво слѣдующиѣ образъ.

А. ЮЖНО-ИСТОЧНО СТЬБЛО.	I. Русскый клонъ	1. Великорусскый съ нарѣчія	(а) Московско
			(б) Новгородско
			(в) Сибирско
		2. Малорусскый съ нарѣчія	(г) Срѣдне-руско
			(а) Источно
		3. Бѣлорусскый	(б) Западно
			(в) Карпатско
	II. Българскый клонъ	1. Старо-Българскый и цръковный языкъ	
		2. Ново-Българскый съ нарѣчія	(а) Горнемизійско
			(б) Долнемизійско
			(в) Тракійско рубско
			(г) Македонско